

Konvention om gensidig anerkendelse af selskaber og juridiske personer

Præambel

De høje kontraherende parter, der har afsluttet traktaten om Det europæiske økonomiske Fællesskab –

i ønsket om at gennemføre bestemmelserne i den nævnte traktats artikel 220 om gensidig anerkendelse af selskaber, som omfattes af artikel 58, stk. 2,

i betragtning af, at selskaber, der omfattes af artikel 58, stk. 2, må sikres anerkendelse i videst muligt omfang, uden dog at foregribe anvendelsen af traktatens øvrige bestemmelser på selskaber –

har besluttet at indgå denne konvention om gensidig anerkendelse af selskaber og juridiske personer og har i dette øjemed udpeget som deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Belgiernes Konge

Hr. Pierre Harmel, Udenrigsminister;

Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland

Hr. Willy Brandt, Vicekansler og udenrigsminister;

Præsidenten for Den franske Republik

Hr. Maurice Couve de Murville, Udenrigsminister;

Præsidenten for Den italienske Republik

Hr. Amintore Fanfani, Udenrigsminister;

Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxembourg

Hr. Pierre Grégoire, Udenrigsminister;

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene

Hr. J. M. A. H. Luns, Udenrigsminister;

Disse i Rådet forsamlede befuldmægtigede er, efter at have udvekslet deres fuldmagter, der befandtes at være i god og behørig form,

Blevet enige om følgende bestemmelser:

Kapitel I

Rækkevidden af og betingelserne for anerkendelsen

Artikel 1

Handelsselskaber og civile selskaber, herunder andelsselskaber, skal uden videre anerkendes, dersom de er stiftet i overensstemmelse med en kontraherende stats lovgivning, som tilkender dem beføjelse til at være indehaver af rettigheder og pligter, og dersom de har deres vedtægtsmæssige hovedkontor (hjemsted) inden for de territorier, hvorpå denne konvention finder anvendelse.

Artikel 2

Ud over de selskaber, som nævnes i artikel 1, skal også offentretlige og privatretlige juridiske personer, som opfylder betingelserne i nævnte artikel, uden videre anerkendes, dersom de som hoved- eller biformal har til opgave at udøve en økonomisk virksomhed, der normalt udføres mod vederlag, eller dersom de faktisk vedvarende udøver sådan virksomhed uden derved at komme i strid med den lovgivning, hvorunder de er stiftet.

Artikel 3

Enhver kontraherende stat kan dog erklære, at den ikke vil anvende denne konvention på sådanne af de i artikel 1 og 2 nævnte selskaber og juridiske personer, hvis virkelige hovedsæde befinder sig uden for de territorier, hvorpå denne konvention finder anvendelse, dersom disse selskaber og juridiske personer ikke har reel forbindelse med ét af disse territoriers økonomiske liv.

Artikel 4

Enhver kontraherende stat kan ligeledes erklære, at den vil anvende de af dens egne retsfrakter, som betragtes som ufravigelige, på sådanne af de i artikel 1 og 2 nævnte selskaber, hvis virkelige hovedsæde befinder sig på dens territorium, selv om de er stiftede efter en anden kontraherende stats lovgivning.